

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MIJN SCHOONPAPA IS KOLONEL

blijspel in 3 bedrijven

door

Edmond Lauwaet

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 1206

PERSONEN

(5 dames - 5 heren)

(Ere-) Kolonel Stiptmans : met heimwee naar de kazerne en regiment, zeer autoritair en veelal aan de knorrige kant.

Mams : zijn vrouw natuurlijk, moedertype, veelal kalm en involgend bedarend.

Schoonzoon Oktaaf : levendig, verdraagt om "de zoete vrede" de dwingende wil van schoonpa kolonel en moet dus heel wat inbinden.

Barbetje : oudste dochter van de kolonel en vrouw van Oktaaf. Goed bijdehands, zorgt er om dat manlief braaf blijft.

Veertje : jongste dochter, laatstejaars-studente, zeer levendig en doorzettend, weet wat ze wil en wat ze níét wil.

Dr. Schaffel : veearts, vrijgezel met enig verleden, excentriek in zenuwen, baardtooi en stopwoorden.

Casimier : huis-, tuin- en stalknecht, gewezen ordonans van de kolonel en door deze steeds nog als dusdanig bekeken en behandeld, dus zeer kwistig met militaire groet en houding, levendig en met koddig dialect.

Elsie : het jonge dienstmeisje, levendige en vrolijke figuur, lang niet op d'r tong gevallen, klandestien liefje van Casimier, sappig dialect omlijnt met allerlei klassieke gestes.

Sofie : de oude meid van den huize, streng, klassiek, voelt zich wat teruggedrongen door het jonge gedoe en reageert daarop.

Bertus Voet : de jonge prof wiskunde van Veertje, vroegere studie- en boemelmakker van schoonzoon Oktaaf, soms nog iets studen tikoos.

Bepaalde rollen in dit stuk winnen er bij, wanneer ze - zonder overdrijving - met enige karikatuur worden getint. Dit geldt vooral voor de kolonel, het dienstpersoneel en Dr. Schaffel.

DECOR

Het ganse stuk speelt in eenzelfde decor van een gezellige zitkamer met open terras, uitgevend op de tuin, met uitgang of toegang links en rechts achter. Er is ook een deur midden links en rechts. Alle aangeduide richtingen zijn vanuit de zaal gezien. Verzorgd en pittig interieur. Het terras ligt liefst iets hoger dan de gewone speelruimte. Decorist en regie zorgen voor gezellige sfeer!

Aan de regisseur

Uw keuze viel op een blijspel en daarom nam u, onder andere, ook deze brochure in lezing. Het is dan ook uw bedoeling, na een reeks van prettige repetities, uw publiek te vergasten op een paar avonden van gezonde ontspanning, ruime belangstelling en gulle lach!

Niemand beter dan uzelf weet dat die drietal uurtjes "vertoning" een inspanning vergen, die niet zo direkt door "de man in de zaal" beseft en vermoed worden. Maar u en uw speelkrachten hebben dat daar ruim voor over en daarom dan ook dit kort woordje aan u, regisseur!

In deze brochure gaat het over de tribulaties van "mijn kolonel", die eervol, door emeritaat, vaarwel zeggen moest aan zijn regiment en aan de kazerne. Noch het één noch het ander was in zijn leven eenvoudig (niet) weg te denken! Maar nu is alles plots veranderd en komt mijn kolonel bestendig in zijn eigen huiselijk midden terecht, midden zijn huisgenoten en huishulpen. Uit pure ambtsgewoonte blijft hij ook dààr "mijn kolonel", met zijn wensen, zijn bevelen en... zijn grillen! De reactie daarop is natuurlijk verschillend en zal afhangen vanuit welke hoek die komt. Want de "vader van het regiment" is niet alleen de baas; hij is ook papa, schoonpa-kolonel en, ja ook "toekomstige"-schoonpapa, die ook op dat uiterst glibberige en gevaarlijk pad "zijn" duit in het zakje wil doen.

Driemaal helaas voor "mijn kolonel" heeft hij voor zijn jongste temperamentvolle dochter op het verkeerde paard gewed. Hij ziet zijn favoriete-keuze roemloos en hopeloos kopje-onder duiken.

Het toppunt echter is, dat onze ijverige kolonel, zonder het zelf te weten noch te willen, zelf de "ware Jakob" in zijn huis binnenloodst!

In de tien rollen zoekt u best géén hoofd- noch bijrollen. Het zijn stuk voor stuk tien evenwichtige schakels in dezelfde keten en ze verdienen dezelfde aandacht en toewijding.

Het pittige dialect van uw eigen streek legt u zeker in de mond van de huishulpjes, die een belangrijk aandeel hebben in de sfeer van het stuk. U vergeet vooral niet "kolonels toekomstige maar door-de-mand-tuimelende favoriete-schoonzoon" in een leuk karikatuurte te steken! En als u nu nog het eenvormig dekor stemmig laat opbouwen en de begeleidende militaire muziek in puntjes laat verzorgen, zou ik zeggen... "Regisseur, zoek een stil plekje op en leest u deze brochure rustig door...!"

De auteur

E E R S T E B E D R I J F

Een door-de-weekse zonnige zomermorgen. Zelfs van voor het doek opging, hoort men, natuurlijk aanzwellend dan dominerend en eindelijk wegstervend, de militaire muziekkapel van het vroegere regiment van de kolonel, die de troepen begeleidt naar één of ander oefenveld. Bij traag opgaand doek mag deze muzikale inleiding graag een bepaalde tijd innemen om de sfeer te scheppen, want...

(De kolonel staat, weliswaar in kamerjas, maar streng in houding, rug naar publiek toe en groet af en toe, stijf, plechtig. Casimier, in soldatenpak, na bepaalde poos, levendig van rechts-achter, tilt even op de tenen en zwaait met de hand, tot de kolonel hem plots boos en bestraffend aankijkt. Dan springt hij eveneens in houding en groet telkens mee met de kolonel. Eens de mars voldoende uitgedeind, ziet de kolonel op zijn polsuurwerk.)

KOLONEL : Casimier...

CASIMIER : Mijn kolonel?

KOLONEL : Het is kwart over negen.

CASIMIER : *(afdreunend)* Kwart over negen, mijn kolonel.

KOLONEL : *(ziet nauwer toe)* Nee... precies zestien over negen.

CASIMIER : Zestien over negen.

KOLONEL : Dat betekent dat het regiment zes minuten over tijd is uitgerukt.

CASIMIER : Zes minuten over tijd, mijn kolonel!

KOLONEL : Dat zou in mijn tijd nooit zijn gebeurd!

CASIMIER : Nooit ofte nimmer, mijn kolonel!

KOLONEL : *(wendt zich meer naar 't publiek toe)* Ik ben amper een maand op rust en de troepen zijn reeds zes minuten over tijd. Ongelooflijk!

CASIMIER : Ongelooflijk!

KOLONEL : Daar zal ik het bij de eerste gelegenheid met de korpsoverste over hebben, Casimier!

CASIMIER : Zeker, mijn kolonel. Zal hem leren! Zes minuten!

KOLONEL : Want, zie je, Casimier, stiptheid, regelmaat, orde en tucht... dat is het leger!

CASIMIER : Dat is het, mijn kolonel, maar...

KOLONEL : Maaar... Casimier??

CASIMIER : Wel, mijn kolonel... ik bedoel... dat is voor mijn kolonel nu alles 'n beetje voorbij.

KOLONEL : Hoezo voorbij?! Zes minuten blijven altijd zes minuten!

CASIMIER : Zeker, zeker, mijn kolonel... Maar zes minuten in de kazerne of zes minuten hier in huis...

KOLONEL : Da's precies hetzelfde! Stipt is stipt!

CASIMIER : Zeker, mijn kolonel. Precies hetzelfde, maar toch is het 'n beetje anders! En voor mij niet gelaten. Ik ben het al goed gewoon!

KOLONEL : Ja, maar **ik** niet, Casimier, ik niet!

CASIMIER : Kan ook niet anders! Mijn kolonel is nog altijd mijn kolonel! Maar Casimier is niet langer ordonnans, maar wel binnen- en buitenknecht!

KOLONEL : Voor mij blijf je mijn ordonnans... die ik nu wel zelf betaal!

CASIMIER : Zeker, mijn kolonel... Morgen, want de maand is om!

KOLONEL : (*wegwuivend*) Kan me niets schelen. Ik zal je ruim betalen als je maar houden blijft aan de militaire orde en tucht! In alles wat je hier doet en laat! En blijf daar niet in houding staan! Ter plaatse... rust!!

CASIMIER : (*voert werktuigelijk het order uit*)

KOLONEL : Ik houd daar nu eenmaal van, na al die jaren...

CASIMIER : Zeker, mijn kolonel. Maar mag ik...

KOLONEL : Moment, Casimier, moment! Nu we het toch over de inwendige, huiselijke orde hebben, vraag ik... eis ik van jou... dat je hier bij het andere personeel het voorbeeld zou geven...

CASIMIER : Ho... mijn kolonel bedoelt de oude meid Sofie? Die is te oud om nog bij of af te leren. En te dom ook nog. Die lacht me gewoon uit als ik wat zeg. Met de jonge meid, met Elsie, schiet ik heel wat beter op! Als ik wat vraag, krijg ik het... ik bedoel... soms.

KOLONEL : Je hoeft aan dat jong spul niets te vragen! Als je wat nodig hebt, dan vraag je dat maar aan mij!

CASIMIER : (*is duidelijk niet overtuigd*)

KOLONEL : Daarbij, die... die... hoe heet dat ding ook weer?

CASIMIER : Dat ding heet Elsie, mijn kolonel.

KOLONEL : Wel, die Elsie is de meid van mijn dochter Barbara en haar man. Omdat die het andere gedeelte van dit huis bewonen steekt die meid hier ook een handje toe. Daarbij, Sofie wordt oud...

CASIMIER : Ja... en sjagrijnig... 'n Oude schuur hé, mijn kolonel. Ik heb ze nog niet veel zien lachen! En als Elsie en ik lachen dan zet ze 'n gezicht op als 'n donderwolk! Die denkt hier vast de baas te zijn.

KOLONEL : Dat is ze ook, in haar keuken! Maar jij, Casimier, jij moet hier zo wat de eerste piet spelen... natuurlijk zonder strepen... er voor zorgen dat hier orde en rust heersen... zowat toezicht houden over de loop van zaken... Enfin, je weet wel wat ik bedoel! Let vooral op met die... die Elsie... Die schijnt heel wat temperament te hebben.

CASIMIER : Sofie, mijn kolonel, Sofie die heeft 'n perkamenten vel! Maar Elsie... die heeft... nou ja...

KOLONEL : Wat heeft die dan wel?

CASIMIER : Nou ja... Het is wat moeilijk om zeggen, mijn kolonel... Ik zou zeggen... nou ja... wat ze op die leeftijd allemaal hebben... nou ja... en dat is helemaal geen perkament... Nou ja...

KOLONEL : (*streng*) Nou ja, nou ja!! Ik zal je waarschuwen, Casimier!

CASIMIER : (*springt in houding*) Jawel, mijn kolonel!

KOLONEL : Je bent hier wel eerste piet, maar niets anders! Niets anders, begrepen??? Ik wil geen geflikflooi in mijn huis. Daar ben ik niet aan gewoon en dat duld ik ook in dit huis niet!

CASIMIER : Zeker, mijn kolonel heeft gelijk! Ik zal haar zeggen dat er andere plaatsen genoeg zijn, waar flikken kunnen geflooid worden! Wat denkt die wel? Ik zal...

KOLONEL : 't Is goed, eerste piet! Vertel me nu liever eens, waarom je hier rondspookt?

CASIMIER : Hé... da's waar ook... Bijna vergeten met de flikken en flooien. Mijn kolonel... ik kwam voor de merrie...

KOLONEL : (*streng*) Ik wil niet dat je de oude meid zo'n lelijke scheldnaam geeft. Ze heeft zich daarover bij mij beklagd!

CASIMIER : Zal niet meer gebeuren, mijn kolonel. Maar nu had ik het over de echte merrie van mijn kolonel.

KOLONEL : (*ziet op uurwerk*) Die moest al opgezadeld zijn voor de morgentrip, Casimier.

CASIMIER : Ik weet het, ik weet het mijn kolonel... Maar ze laat zich niet opzadelen... Ze steigert... Ik denk dat het paard van mijn kolonel niet in orde is... het is dat niet gewoon.

KOLONEL : (*boos*) Wat?? Mijn paard? Mijn Lisa?? Mijn merrie die ik als afscheidsgeschenk kreeg van het ganse regiment?? En dat zeg je nu pas? Weet je dan niet dat bij het leger het paard belangrijker is dan de berijder? En ik kan Dr.

Schaffel, de veearts niet meer opbellen.. Die is maar tot negen uur in de kazerne. Vooruit, kom mee, Casimier, we gaan zien wat er schort. Je kan zo nodig direkt zelf de arts gaan verwittigen! Ongehoord, ongehoord... dat arme dier... misschien staat het intussen te kreperen... Casimier... volg me... voorwaarts... mars!!
(*haastig af achtergrond rechts*)

CASIMIER : Tot uw orders, mijn kolonel... (*volgt*)

SOFIE : (*van midden rechts, met plasticzakje dat ze voor zich uit houdt en ze is woedend*)
Halt... jij daar... halt!!

CASIMIER : (*staat verwonderd stil*) Sinds wanneer heb jij hier de eerste piet van het huis bevelen te geven? Sofie, je rijk is hier uit!

SOFIE : Kom hier, zeg ik je!

KOLONEL : (*off stage*) Casimier... eerste piet... ik wacht!

CASIMIER : (*tot Sofie*) Nu hoor je 't zelf! Geen tijd mens!

SOFIE : (*zwaait woedend met zakje*)

CASIMIER : Je hoort het: het dondert! Daarbij, ik lust je snoepjes niet! (*luider*) Ik kom zo, mijn kolonel! (*zet hoge borst en stapt op*) Links... rechts... links... rechts...
(*af, achter rechts*)

SOFIE : (*met geheven armen, luid en boos*) Ik zal je "eerste pieten"! Wacht maar, kaffer!!

OKTAAF : (*op van midden-links*) Wat voor 'n heidens kabaal wordt hier toch gemaakt, vanmorgen? Hé... dag Sofie. Wat scheelt er aan, schaaap? Heb je soms een eerste prijs gewonnen?

SOFIE : (*met het zakje vol afschuw voor zich uit, verontwaardigd*) Dat spul hier zit vol paardevijgen, meneer Oktaaf... verse, warme paardevijgen!

OKTAAF : Mij best kind. En wat moet je daarmee?

SOFIE : Ik?? helemaal niets! Maar dat rund... die Casimier, die zich hier plots eerste piet waant, heeft dat afschuwelijk ding midden mijn keukentafel gedeponeerd... vlak naast de verse blinde vinken!

OKTAAF : (*met stille pret*) Wat een booswicht!

SOFIE : Dat is zijn zoveelste gemene streek om mij te pesten! Sinds die lummel hier in huis rondloopt voel ik me nergens meer op mijn gemak!

OKTAAF : Kom, kom, Sofie... niet overdrijven... Hij bedoelt het misschien niet zo slecht. Wie weet waren die vijgen niet voor Elsie bestemd! En dan heb je al die drukte aan je been.

SOFIE : Voor Elsie? Geen sprake van! Daar heeft hij wel wat anders voor over! Dat heb ik reeds lang door. Maar ik spreek er met de kolonel zelf wel over. Het moet uit

zijn! Als dat kalf hier in huis blijft dan trap ik het af!! (*houdt zakje steeds veraf*)
En stinken dat die rommel doet!

OKTAAF : Dat ligt nu eenmaal in de gewoonte van verse, warme paardevijgen! Aan de natuur is niets te veranderen, Sofie.

SOFIE : Ik heb het al door! Meneer Oktaaf kan er nog om lachen. Maar ik noem dat een schande! Een oudere vrouw, die hier bijna haar ganse leven in trouwe dienst is geweest het leven zuur maken, kan ik niet anders noemen. Maar ja, wat wil je, Sofie is maar Sofie...

OKTAAF : Nu doe je Barbetje, mijn vrouw en haar mama onrecht aan, want die houden van je, Sofie! Maar wat wil je mens. Mijn schoonpapa-kolonel wil nu eenmaal per sé zijn oppasser bij hem in dienst houden, omdat die het gewoon is naar zijn militaire liedjes te dansen. Wij hebben daar allen niets op tegen en dat is maar best ook! Want schoonpapa-kolonel is gewoon zijn willetje door te drijven. En als jij bij hem aan de klaagmuur gaat staan nopens Casimier, die lummel, dat kalf, dat rund... of hoe je hem ook noemt, nou Sofie, dan vergeet je dat schoonpapa-kolonel alleen en hij alleen die lieve naampjes mag gebruiken.

SOFIE : (*wrokkig*) 't Is goed. Maar ik vind er wel wat op! (*wil weg*)

OKTAAF : Moet je niet lang naar zoeken! Klaag Casimier aan bij Elsie. Als die hem aan 't verstand brengt, dat hij braaf moet zijn, dat hij goed moet leren en naar 't bord moet kijken, dan doet hij dat beslist. Eén adres, Sofie, één adres: Elsie! Die krijgt hem beslist klein.

VEERTJE : (*op vanop terras, achter links. Zeer levendige en frisse figuur, kapsel ondeugend opgebonden, gummihandschoenen in de handen, blijkbaar klaar voor tuinklusjes.*) Morgen, morgen... Ik zoek Casimier!

SOFIE : Ik ook, juffrouw Veertje, ik ook! Dat past.

OKTAAF : Wat 'n toeval! Die vent boft nogal.

VEERTJE : Met welk trofee loop jij daar te zwaaien, Sofie? Snoep soms?

SOFIE : Snoep? Als u paardevijgen snoep noemt...

OKTAAF : Cadeau van Casimier voor Sofie.

VEERTJE : O, maar dat is 'n abuis, Sofietje. Da's 'n cadeau voor mij!

OKTAAF : Hé... nou proost dan, schoonzusje en smakelijk.

VEERTJE : Onzin! Ik vroeg er 'n zakje aan Casimier voor mijn kamerplanten op mijn studiekot!

OKTAAF : Lieve God... al die drukte om niets, Sofie! Het worden beslist vijgen na Pasen. Sofietje, je mag die leuke Casimier je hartelijkste excuses aanbieden!

VEERTJE : Krijg ik die spullen, Sofie? Tenzij je er aan houden zou...

SOFIE : De hemel beware me. Hier is zijn cadeau en veel geluk er mee. Blij van die viezigheid verlost te zijn. *(reikt voorzichtig aan en gaat dan snuivend naar rechts-midden toe)* Maar vinden doe ik dat rund toch!! *(boos af)*

OKTAAF : *(terwijl Veertje de spullen ergens in een terrashoek neerzet.)* Zo, dat hebben we alweer gehad. *(ziet Veertje nieuwsgierig aan)* Hm... één en al zon en zomer zou ik zeggen. *(zit)* Ik heb de kolonel te vroeg zijn oudste dochter afgesnoept! Fijn idee toch van schoonpa-kolonel om beurtelings hier en bij mij de thee *(koffie)* te gebruiken. Mij goed hoor, Barbetje loopt ook graag over en weer. Kan d'r mama nog niet goed missen.

VEERTJE : Kan ik me voorstellen, met zo'n snoeper van 'n man. Daarmee is men steeds veiliger aan moeders rok! *(plagend)* Enfin... ze moest je hebben en ze hééft je!

OKTAAF : *(speels zuchtend)* Zeg je wel... ze hééft me!

VEERTJE : Maar goed ook voor jou! Je liep anders recht in je ongeluk!

OKTAAF : Kijk, kijk... juffrouw "grote broek"!

VEERTJE : *(vrolijk lachend, gaat naast Oktaaf op de armleuning van zijn zetel zitten)* Maar toch krijg je 'n kusje van mij omdat je ondanks je allures van ontrouwe echtgenoot toch mijn beste vriend en raadgever bent. Dààr! *(geeft vluchtig kusje en trekt hem meteen aan de haren)* Morgen, zwagertje!

OKTAAF : Hulp... hulp... Jij valse minnares! Ja, ja... ik heb het natuurlijk weeral door. Ons Veertje loopt weer met problemen. Met de studie? Met de papa-kolonel? Of met de liefde? Ja, ja, natuurlijk, met de liefde! Schiet-af! Je ontrouwe minnaar luistert!

VEERTJE : *(steeds op de zetelleuning)* Zwagertje... we hebben een nieuwe prof wiskunde!

OKTAAF : *(gewild opgelucht)* Valt nog mee! Nieuwe prof wiskunde? Da's net goed voor je. Zo'n oude zuurpruim ... met 'n rond poeffertje op zijn kale schedel, met 'n klein brilletje op zijn lange spitse neus, met lange bakkebaarden... een sikje dat op en neer danst... met valse tanden en met... met...

VEERTJE : *(wiebelt met Oktaaf zijn oor)* ...en met lange ezelsoren zoals jij!

OKTAAF : Laat los... laat los... Ik kan het toch niet verhelpen dat die knorrepot steeds zeurt over Phytagoras met zijn ezelsbrug, bekende en onbekende algebraïsche draken, x-assen, y-assen, Ba-rabassen... contrabassen en andere diergelijke! En als je nu die uitwas aan mijn kop niet onmiddellijk loslaat, knijp ik je 'n blauwe ster in je maagdelijk zitvlak!

VEERTJE : *(lacht opgewekt en gaat ergens anders neerzitten.)* Je hebt bepaald geen vleiene kijk over m'n nieuwe prof!

OKTAAF : O...o... en jij wel?! En ons Veertje wel? Daar gaat me een lichtje op! (*afdoende*) Laat vallen, schaaap, laat vallen. Dat thema is oud en versleten... kwam vroeger voor in alle snert-stationromannetjes... Bakvisje is verliefd op haar prof!! Laat me toch lachen!

VEERTJE : Als je dat durft, trek ik je bij je ander oor! Vooreerst ben ik helemaal geen bakvisje! Precies anderhalf jaar jonger dan ons Barbetje!

OKTAAF : Juist! Daarom ben je ook een bestendig gevaar voor mij! En dat komt dan aanwandelen met 'n oude kloef van een prof! Strovvuur... onmogelijke liefde op 't eerste zicht en daarvoor laat ze mij, de rood-gloeiende minnaar in de steek! Ondankbare wereld! Goed dat ik die Phytagoras niet persoonlijk ken of ik zei hem eens flink de waarheid!

VEERTJE : (*knikt en lacht hartelijk*)

OKTAAF : En daar kan ze nog om lachen!

VEERTJE : Ik moet wel, want je laat me niet eens de tijd te antwoorden.

OKTAAF : (*komisch streng*) Beklaagde, wat heb je ter verdediging in te brengen?

VEERTJE : Mooi zo! (*gaat even uitpiepen*)

OKTAAF : Zie je? De zondares wil haar val geheim houden.

VEERTJE : (*terug*) Zwagertje, je slaat de bal helemaal mis!

OKTAAF : Natuurlijk!

VEERTJE : Dat ik géén bakvisje meer ben, is reeds gezegd. Maar wat je nog niet weet, is dat die oude kloef, die Phytagoras met zijn Barabassen in feite een jonge kloef is met een heel andere naam en dat hij me gevraagd heeft, jou, zwagertje, zijn beste groeten over te brengen!! Hij zei namelijk: "Groeten aan SNOLLY".

OKTAAF : (*stom verrast*) Aan... aan wie? Zeg dat nog eens?

VEERTJE : "Groeten aan Snolly vanwege zijn vroegere studie- en boemelvriend Snoepie." Dat zei die oude kloef letterlijk!

OKTAAF : Snolly en Snoepie... Maar dat... dat...

VEERTJE : Is natuurlijk de verrassing van het jaar!

OKTAAF : Maar dat kan niet! Snoepie... ik bedoel... Bertus...

VEERTJE : Snoepie, alias Bertus Voet - met wie je vroeger menig lied gezongen en menig glas gedronken hebt - Snoepie is terug van een buitenlandse studiereis, behaalde met brio zijn doctoraat wis- en natuurkunde en doceert vrij onlangs aan de unif als prof van je schoonzusje, genaamd Veertje, hier aanwezig! En hij heeft géén poefje op zijn kale schedel en hij draagt géén neusnijper en hij spreekt over heel wat anders dan ezelsbruggen en Barabassen! Ha, ha! Hij heeft het meer over

"Snolly en Snoepie"! Hij vertelt er soms in volle les over, maar daar noemt hij niemand bij naam.

OKTAAF : Moest hij eens wagen...

VEERTJE : (*genietend van Oktaafs verrassing*) We hebben in de cursus al heel wat pret gehad met de dolle avonturen van "Snolly en Snoepie"! Mijn vriendin zegt dat het een leuke titel is bij een boek dat ze er wil over schrijven!!

OKTAAF : En... en hoe wist hij...

VEERTJE : Wel, hij ontdekte natuurlijk mijn naam, die deed hem aan ons Barbetje denken, die hij zich nog herinnerde als de verloofde van zijn vroegere vriend-boemelaar, Snolly genaamd. Hij kent ons Barbetje alleen bij naam, maar daar wil hij spoedig wat aan doen! Want hij wil ook jou, zwagertje, spoedig terugzien, om samen na te kaarten over jullie vroegere slemp- en zwelgpartijen; om met eigen ogen na te gaan in hoever die ex-Snolly geëvolueerd is tot voorbeeldig echtgenoot, wat hem zeer onwaarschijnlijk voorkomt!

OKTAAF : En... en dat heeft hij zomaar alles voor de open klas staan vertellen? Dan is hij nog gekker geworden als hij al was, de onmens!

VEERTJE : Nou, niet alles voor de open klas hoor.

OKTAAF : Moet ik daar soms uit besluiten dat je af en toe zo'n "tête-à-tête" hebt met je nieuwe prof?

VEERTJE : Dat mag je inderdaad, zwagertje.

OKTAAF : Als je hem dan toch reeds van zeer nabij bekeken - ik zeg wel bekeken - hebt... zeg me dan even... Hoe ziet hij er uit?

VEERTJE : Je hebt hem toch al zelf in alle geuren en kleuren beschreven. Poefje, sikje, valse tanden...

OKTAAF : Draagt hij 'n bril?

VEERTJE : Soms... als hij er niet zit mee te spelen.

OKTAAF : Baard?

VEERTJE : Als 'n oerwoud... In 't begin, bedoel ik. Moest dringend gesnoeid worden. Ik ben immers allergisch voor oerwoudbaarden!

OKTAAF : Ik zie 't verband niet.

VEERTJE : Ik wel. Staat veelal in de weg en kittelt te veel! Is dus op mijn verzoek gekapt en geknipt!

OKTAAF : Maar hoor me dat toch eens aan! En over zijn vrouw en kinderen hebben jullie het natuurlijk nog niet gehad? Tellen gewoon niet mee!

VEERTJE : Inderdaad, zwagertje-plaaggeest. 'n Vrouw heeft hij niet en kinderen dus ook niet.

OKTAAF : Dus! Dus! Je weet maar nooit, schaapje! Voor mijn part heeft hij het grootste kind gebaard dat een nieuwe prof al ooit gebaard heeft! Maar goed. Ik weet nu wat ik weet en vermoed wat ik vermoed. Ik zal je geheim voorlopig stipt bewaren. Want dat was wel de bedoeling?

VEERTJE : Ja, en ik reken daarop.

OKTAAF : En... schoonpa kolonel? Papa kolonel? Reken je ook dààrop? Lieve deugd... arm schaa... Je bent aan wat begonnen...

VEERTJE : Ik moet nog beginnen! Maar wees gerust. Ik broei een plan uit en als dat lukt... lukken zou... Als je dus dra rare dingen hoort, kop dicht, zwager. Je bent toch wel blij je oude, ik bedoel vroegere boemelvriend terug te zien? Toch niet bang voor Barbetje?

OKTAAF : Valt wel mee, schelm.

VEERTJE : Dat is dan het eerste pluspunt!

ELSIE : (*Op met ruim schenkblad, thee (koffie) met benodigdheden. Eveneens een jonge en ongekunstelde verschijning, koddig dialect, opvallend gelijk aangetogen als Veertje.*) Hier ben ik er mee, zulle... En alles is goed warm. Allee, meneer Oktaaf, steekt eens een handje toe, jongen, dat er niets van tegen de wereld tuimelt!

OKTAAF : Geef maar op, Elsie. De anderen komen spoedig. Hm... ruikt lekker. (*Terwijl alles netjes op tafel gespreid wordt.*) Prima, prima! Maar zijn er wel tasjes genoeg, Elsie?

ELSIE : Uffra Veertje en ik hebben ons rantsoen al binnen; hé uffra? Wij gaan d'r op los in de tuin, moet je weten, meneer Oktaaf. Gedeeld werk is licht werk, zegt ons moeder altijd. En madam vindt het goed. En 't is gezond voor uffra Veertje! Ze zit anders altijd tussen die wiskundige sprietsels!

OKTAAF : Zeer goed gezien, Elsie! Je lijkt net Veertjes tweelingzuster. Pas maar op dat Casimier zich niet vergist.

ELSIE : 'k Zou 't hem rap afleren! Daarbij, als mijne kolonel thuis is heeft hij wel ander werk! Dan is 't van links, rechts, links, rechts! Daar moet hij bij mij niet mee afkomen, zulle! Zijn w'er, uffra? (*neemt het plasticzakje*) Ik zal die pralinekes maar meenemen, zeker?

VEERTJE : Ja, Elsie. We gaan aan de slag. Dag zwagertje. (*af, achter rechts*)

ELSIE : (*volgt, met zakje zwaaiend*) Links, rechts, links, rechts...

OKTAAF : Mij maak je niets wijs. Die twee broeien een plan uit. Maar ja... wie zal het hart en de nieren van Eva doorgronden? Afwachten maar.

(Mams en Barbetje op; achter links.)

BARBETJE : Tegen wie heb je 't, schat?

OKTAAF : Morgen dames, morgen. Oktaaf sprak eventjes met Oktaaf en ze zijn het roerend eens! Ik ga jullie eens netjes bedienen. *(doet het)*

BARBETJE : *(gaat zitten, mams ook)* Zouden we niet beter op pa wachten? Je weet...

OKTAAF : Ik weet dat de thee koud wordt en dat is niet de bedoeling.

MAMS : Papa en Casimier schijnen het zeer druk te hebben! Ik zag ze van ver aan de paardestal. En jullie weten toch hoe pa aan zijn paard gehecht is. Dat gaat voor alles, hoe stipt hij anders ook is.

OKTAAF : Tien minuten over tijd! Ik zal mijn schoonpa-kolonel moeten vertellen dat zulks een grove inbreuk is op het reglement van orde en tucht!

BARBETJE : Spot maar! De één of de andere dag krijg je het zo met hem aan de stok! Hij is nu eenmaal zo en noch jij nog wie ook zal daar wat aan veranderen!

OKTAAF : Misschien, schat, misschien! De wonderen zijn de wereld nog niet uit!

MAMS : Ik ben er nog geen enkele dag ongelukkig door geworden! Nu hij op rust is en zijn regiment eervol heeft verlaten, blijft hij toch met geest en hart in de kazerne. Hij heeft nog wat tijd nodig om te wennen en zich aan te passen. Maar dat komt nog wel. Ik vind dat helemaal niet zo erg!

KOLONEL : *(op, achter rechts, hoorde de laatste woorden)* Zo, zo! Maar ik wel. Ik vind het héél erg.

BARBETJE : *(uitnodigend)* Kom papa, een bakje thee zal lekker smaken...

OKTAAF : ...al is hij bijna koud.

KOLONEL : *(zenuwachtig, nipt)* Ik zeg dat ze erg ziek is en koorts heeft!

OKTAAF : Als je Sofie bedoelt, vergis je je erg, schoonpa-kolonel.

BARBETJE : *(Gebaar van ongenoegen naar Oktaaf toe.)*

OKTAAF : Maar die was hier toch net? En nog wel met paardevijgen!

KOLONEL : *(streng)* Schoonzoon, ik heb het over Lisa, mijn merrie. Ik kan mijn ochtendtrip wel vergeten. Ik heb Casimier direkt om dr. Schaffel, de veearts gestuurd. Die is telefonisch bijna nooit te bereiken! Dat is een nieuwkomer, die jullie helemaal nog niet kennen. Jammer genoeg geen militair. Anders was hij hier reeds! Prima veearts! Veel belovend element! met schitterende toekomst. Ik denk er zelfs zeer ernstig aan... Nou ja. Jullie leren hem wel spoedig nader kennen.

OKTAAF : Zo, zo, zo! Schoonpa-kolonel maakt me erg benieuwd!

KOLONEL : Jouw belangstelling speelt geen enkele rol, schoonzoon.

OKTAAF : Toch, toch. Ik meen die vent te kennen!

KOLONEL : Die vent, zeg je, schoonzoon?

OKTAAF : Ik bedoel natuurlijk dat veel belovend element. Draagt hij niet zo'n volle baard?

KOLONEL : En dan? Inderdaad ja. 'n Baard als 'n oerwoud! Moet dringend aan gesnoeid worden.

OKTAAF : (*dronk net en hoest*)

KOLONEL : Krijg je stuipen, schoonzoon?

OKTAAF : Nee, maar ik ben allergisch aan oerwouden! Daar krijg ik kriebels van. Nou ja, heeft natuurlijk geen belang.

MAMS : Misschien is het niet zo erg met Lisa.

KOLONEL : (*kort*) Haar vijgen ruiken zuur. Ik ken dat!

OKTAAF : Nou, ik moet bekennen... ik niet. Maar de man met het oerwoud brengt dat stellig in orde. Ieder zijn taak, zou ik zeggen.

KOLONEL : Inderdaad, schoonzoon. Het is maar best dat **jij** daar niet moet voor zorgen.

MAMS : Kom papa, niet zenuwachtig worden! Papa bedoelt het goed, Oktaaf.

OKTAAF : (*als Barbetje afkeurend het hoofd schudt*) Natuurlijk, natuurlijk! Maar toch doet schoonpa-kolonel me onrecht aan!

BARBETJE : (*ontevreden*) Ik zou nu maar ophouden met die onzin, Oktaaf!

KOLONEL : (*schamper*) Waarom? Sommige mensen tekenen zichzelf soms eens graag met domme praat!

OKTAAF : En schoonpa-kolonel heeft nog gelijk ook. Neem nu bijvoorbeeld die prima dokter Schaffel. Ik zeg er geen kwaad woord over.

KOLONEL : Is je geraden, schoonzoon. Neem er liever een voorbeeld aan.

OKTAAF : Ja. Ik zal ook eens door drie rode lichten razen met de wagen, zoals hij verleden week gedaan heeft. De politie scheen dat nog niet zo voorbeeldig te vinden, aan hun reactie te zien! De man was zo verstrooid dat hij niet eens besepte wat er gebeurd was. Ik was toevallig in de buurt en zo leerde ik hem kennen.

MAMS : Toch niets ergs, Oktaaf?

OKTAAF : Nee, maar toch op 't randje af. Wel kreeg hij daar andere vleiende naampjes te horen!

KOLONEL : Ik heb daar wel iets over gehoord. Hij gaat zo op in zijn werk en hij heeft het zo druk... Nou ja, ik kan dat best begrijpen.

OKTAAF : Och kom! Schoonpa-kolonel zal wel gelijk hebben, hoewel de politie blijkbaar er een ander idee over had.

KOLONEL : (*kort*) Héb je reeds gezegd!

(*Barbetje kijkt ontstemd en ongeduldig op haar uurwerk.*)

OKTAAF : (*wegwuiwend en gewild luchtig*) Ja schat, ik moet er uit! (*Staat op en drinkt tas leeg.*)

KOLONEL : Ik vind je commentaar over dokter Schaffel ongepast en je valt me tegen, schoonzoon!

OKTAAF : Dat laatste is nu juist het onrecht dat je me aandoet, schoonpa-kolonel! (*lacht*) Kijk... je hebt me nu reeds twee jaar als schoonzoon en als toegewijde partner in scrabble en andere huisspelen. Je wint bijna altijd, omdat het voor een kolonel niet past te verliezen! En daar zit, Barbetje, mijn vrouw en je oudste dochter! Ziet ze er niet stralend uit? Is ze niet aardig bijgekomen? En wiens werk is dat? Ze heeft vanmorgen nog gezegd dat ik de beste man ter wereld ben!

MAMS : (*lachend*) En dat is ook zo, Oktaaf, maar...

OKTAAF : Dank je wel, mams! Maar.. maar Oktaaf moet soms ook eens zijn uiterst zeldzame mening kunnen zeggen. En, dit gezegd zijnde, spoed ik me als de bliksem naar mijn werk! De plicht! De plicht!

KOLONEL : (*ziet ook op zijn uurwerk*) Zeg je wel!!

OKTAAF : Schoonpa-kolonel, architect is volgens mijn bescheiden mening een vrij beroep en die worden niet met klaoengeschal of fluitsignalen weggeblazen! Dag allemaal! Dag schat! Ben zo terug!! (*Geeft Barbetje vluchtig een zoen.*) Dàààg... dàààg!! (*naar achter links toe, waar Casimier precies op dat moment verschijnt, automatisch groetend. Oktaaf ziet even om naar het drietal op het toneel, die niets merken; graait Casimier vlug de soldatenpet (of wat ook) van het hoofd, zet die zelf op; groet de stom-verwonderde Casimier op zijn beurt terug, duwt de pet dan zeer scheef op de oorspronkelijke eigenaar terug en verdwijnt. Casimier snapt er niets meer van, doet uiterst dom en groet maar verder.*)

OKTAAF : (*onzichtbaar*) Ter plaatse... rust!

(*Casimier voert bevel prompt uit en ziet Oktaaf schaapachtig na. Het drietal aan het tafeltje ziet Casimier verbaasd aan.*)

KOLONEL : (*recht*) Wel, hoe zit het?? Toch geen karnaval vandaag? En je boodschap.

CASIMIER : (*neemt petje af*) Bevel uitgevoerd, mijn kolonel! Dokter veearts komt zo vlug mogelijk!